

PRESUDA SUDA

12. rujna 2000.(*)

„Povreda obveze – Članak 4. stavak 5. Šeste direktive o PDV-u – Osiguravanje pristupa cestama uz naplatu cestarine – Osobe koje nisu obveznici PDV-a – Uredbe (EEZ, Euratom) br. 1552/89 i 1553/89 – Vlastita sredstva koja proizlaze iz PDV-a”

U predmetu C-359/97,

Komisija Europskih zajednica, koju zastupaju H. Michard i B. Doherty, članovi pravne službe, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u uredu C. Gómeza de la Cruz, člana iste pravne službe, Centar Wagner, Kirchberg,

tužitelj

protiv

Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju zastupa J. E. Collins, Assistant Treasury Solicitor, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. Barlinga, *QC* i D. Andersona, *Barrister*, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg u veleposlanstvu Velike Britanije, 14 Boulevard Roosevelt,

tuženika,

povodom zahtjeva za utvrđenje da zbog toga što, protivno člancima 2. i 4. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977 L 145, str. 1.), nije obračunavala porez na dodanu vrijednost na cestarine za upotrebu cesta i mostova s naplatom cestarine u Ujedinjenoj Kraljevini te zbog toga što Komisiji nije stavila na raspolaganje odgovarajuće iznose vlastitih sredstava zajedno sa zateznom kamatom zbog te povrede, Ujedinjena Kraljevina nije ispunila obveze koje ima na temelju Ugovora o EZ-u,

SUD,

u sastavu: G. C. Rodríguez Iglesias, predsjednik, J. C. Moitinho de Almeida (izvjestitelj), L. Sevón i R. Schintgen, predsjednici vijeća, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, V. Skouris i F. Macken, suci,

nezavisni odvjetnik: S. Alber,

tajnik: D. Louterman-Hubeau i H. A. Rühl, glavni administratori

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši izlaganja stranaka na raspravi održanoj 23. studenoga 1999.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. siječnja 2000.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevom podnesenim tajništvu Suda 21. listopada 1997. Komisija Europskih zajednica pokrenula je postupak na temelju članka 169. Ugovora o EZ-u (koji je postao članak 226. UEZ-a) za utvrđenje da zbog toga što, protivno članku 2. i članku 4. stavcima 1., 2. i 5. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977 L 145, str. 1., dalje u tekstu: Šesta direktiva), nije obračunavala porez na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) na cestarine za upotrebu cesta i mostova s naplatom cestarine u Ujedinjenoj Kraljevini, te zbog toga što Komisiji nije stavila na raspolaganje odgovarajuće iznose vlastitih sredstava i zateznu kamatu zbog te povrede, Ujedinjena Kraljevina nije ispunila obveze koje ima na temelju Ugovora o EZ-u.

Pravni okvir

- 2 U članku 2. Šeste direktive navodi se sljedeće:

„Predmet oporezivanja PDV-om je sljedeće:

1. isporuka dobara ili pružanje usluga uz naknadu na državnom području koje obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav;

2. uvoz dobara.” [neslužbeni prijevod]

- 3 Prema članku 4. stavcima 1., 2. i 5. Šeste direktive:

1. „Porezni obveznik” je svaka osoba koja samostalno obavlja na bilo kojem mjestu bilo koju gospodarsku djelatnost iz stavka 2., bez obzira na svrhu ili rezultate obavljanja te djelatnosti.

2. Gospodarska djelatnost iz stavka 1. svaka je djelatnost proizvođača, trgovaca i osoba koje pružaju usluge, uključujući rudarske i poljoprivredne djelatnosti te djelatnosti slobodnih zanimanja i slično. Gospodarskom djelatnošću smatra se i iskorištavanje materijalne ili nematerijalne imovine u svrhu trajnog ostvarivanja prihoda.

[...]

5. Poreznim obveznicima ne smatraju se države, tijela regionalne i lokalne vlasti i druga javnopravna tijela s obzirom na djelatnosti ili transakcije u kojima sudjeluju kao tijela javne vlasti, čak i kada ubiru pristojbe, naknade, doprinose ili druga plaćanja u vezi s obavljanjem tih djelatnosti ili transakcija.

Međutim, kada obavljaju takve djelatnosti ili transakcije, ta se tijela smatraju poreznim obveznicima s obzirom na te djelatnosti ili transakcije ako bi neoporezivo obavljanje tih djelatnosti ili transakcija dovelo do znatnog narušavanja tržišnog natjecanja.

U svakom slučaju, ta se tijela smatraju poreznim obveznicima u slučaju da obavljaju djelatnosti iz Priloga D, osim ako ih obavljaju u zanemarivom opsegu.

Države članice mogu smatrati djelatnosti tih tijela koje su izuzete prema člancima 13. ili 28. djelatnostima koje obavljaju kao tijela javne vlasti.”

- 4 Nesporo je da osiguravanje pristupa cestama i povezanoj infrastrukturi (u daljnjem tekstu: „ceste”) uz plaćanje cestarine nije jedna od djelatnosti koja se nalazi na popisu u Prilogu D Šestoj direktivi.
- 5 U članku 13.B. Šeste direktive predviđeno je:

„Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, države članice izuzimaju sljedeće u uvjetima koje utvrđuju u svrhu osiguranja ispravne i izravne primjene tih izuzeća i sprečavanja eventualne utaje, izbjegavanja ili zloporabe:

[...]

(b) leasing ili iznajmljivanje nepokretne imovine, isključujući:

1. pružanje smještaja, kako je definirano propisima država članica, u hotelskom sektoru ili u sektoru sa sličnom funkcijom, uključujući pružanje usluga u odmoršnim kampovima ili u mjestima koja su pripremljena za korištenje kao mjesta za kampiranje;
2. iznajmljivanje prostora i mjesta za parkiranje vozila;
3. iznajmljivanje stalno ugrađene opreme i strojeva;
4. najam sefova.

Države članice mogu primjenjivati daljnja isključenja iz opsega ovog izuzeća.

[...]” [neslužbeni prijevod]

- 6 Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1553/89 od 29. svibnja 1989. o konačnom jedinstvenom režimu ubiranja vlastitih sredstava koja proizlaze iz poreza na dodanu vrijednost (SL 1989., L 155, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 24.), koja je s učinkom od 1. siječnja 1989. zamijenila Uredbu Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 2892/77 od 19. prosinca 1977. kojom se, u pogledu vlastitih sredstava koja proizlaze iz poreza na dodanu vrijednost, provodi Odluka od 21. travnja 1970. o zamjeni financijskih doprinosa država članica vlastitim sredstvima Zajednica (SL 1977., L 336, str. 8.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZUČ, EEZ, Euratom) br. 3735/85 od 20. prosinca 1985. (SL 1985., L 356, str. 1.), u članku 1. predviđeno je:

„Sredstva PDV-a računaju se primjenjujući jedinstvenu stopu, određenu u skladu s Odlukom 88/376/EEZ, Euratom, na osnovicu utvrđenu u skladu s ovom Uredbom.”

7 Prema članku 2. stavku 1. Uredbe br. 1553/89:

„Osnovica sredstava PDV-a utvrđuje se iz oporezivih transakcija iz članka 2. Direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje kako je zadnje izmijenjena [Direktivom] 84/386/EEZ, osim transakcija koje su izuzete prema člancima 13. do 16. te Direktive.”

8 Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1552/89 od 29. svibnja 1989. o provedbi Odluke 88/376/EEZ, Euratom, o vlastitim sredstvima Zajednice (SL 1989., L 155., str. 1), koja je stupila na snagu 1. siječnja 1989. i zamijenila Uredbu Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 2891/77 od 19. prosinca 1977. kojom se provodi Odluka od 21. travnja 1970. o zamjeni financijskih doprinosa država članica vlastitim sredstvima Zajednica (SL 1977., L 336, str. 1.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZUČ, EEZ, Euratom) br. 1990/88 od 30. lipnja 1988. (SL 1988., L 176, str. 1.), u članku 9. stavku 1. predviđeno je:

„U skladu s postupkom utvrđenim u članku 10., svaka država članica knjiži vlastita sredstva u korist računa otvorenog u ime Komisije pri svojoj riznici ili tijelu kojeg je imenovala.” [neslužbeni prijevod]

9 U skladu s člankom 11. Uredbe br. 1552/89:

„Za svako kašnjenje u knjiženju na račun iz članka 9. stavka 1. dotična država članica plaća kamatu po stopi koja se primjenjuje na novčanom tržištu države članice na datum dospijeaća za operacije kratkoročnog javnog financiranja, uvećanu za 2 postotna boda. Ta se stopa povećava za 0,25 postotnih bodova za svaki mjesec kašnjenja. Uvećana stopa primjenjuje se na čitavo razdoblje kašnjenja.” [neslužbeni prijevod]

Predsudski postupak

Postupak koji se odnosi na Šestu direktivu

10 Komisija je u svojem dopisu od 27. ožujka 1987. obavijestila Ujedinjenu Kraljevinu o svojim argumentima koji podupiru obračunavanje PDV-a na cestarine.

11 Dopisom od 3. srpnja 1987. vlasti Ujedinjene Kraljevine odgovorile su da ne mogu uvesti promjene u sustavu PDV-a u Ujedinjenoj Kraljevini prije nego što se o tom pitanju bude raspravljalo na odboru za PDV nastalom na temelju direktiva o PDV-u.

12 Dopisom od 20. travnja 1988. Komisija je obavijestila vladu Ujedinjene Kraljevine da ona smatra da je neobračunavanje PDV-a na cestarine koje se naplaćuju za uporabu cesta, mostova i tunela u Ujedinjenoj Kraljevini protivno člancima 2. i 4. Šeste direktive. Poslala je pismo opomene Ujedinjenoj Kraljevini, u skladu s člankom 169. Ugovora, u kojem je upozorava da je svoje očitovanje po tom pitanju dužna dostaviti u roku od dva mjeseca.

13 Vlasti Ujedinjene Kraljevine odgovorile su 21. srpnja 1988. da naplata cestarina u Ujedinjenoj Kraljevini nije u području primjene Direktive, u svjetlu njezina članka 4. stavka 5.

- 14 Komisija je smatrala da objašnjenja koja su dostavile vlasti Ujedinjene Kraljevine nisu zadovoljavajuća te je stoga dopisom od 10. kolovoza 1989. poslala Ujedinjenoj Kraljevini obrazloženo mišljenje, u kojem je u prvom redu upozorava da ne ispunjava svoje obveze koje ima na temelju Šeste direktive. U skladu s time, pozvala je tu državu članicu da poduzme mjere potrebne za ispunjavanje tih obveza u roku od dva mjeseca.
- 15 Vlasti Ujedinjene Kraljevine odgovorile su dopisom od 8. prosinca 1989., u kojem su ponovno istaknule svoj argument da su tijela koja osiguravaju pristup cestama uz plaćanje cestarine javnopravna tijela te da ona naplaćuju cestarine u svojstvu tijela javne vlasti i stoga su obuhvaćena izuzećem iz članka 4. stavka 5. Šeste direktive.

Postupak koji se odnosi na sustav vlastitih sredstava

- 16 U dopisu od 27. studenoga 1987. Komisija je skrenula pozornost vlastima Ujedinjene Kraljevine na zakonodavstvo Zajednice o vlastitim sredstvima Zajednice. Od Ujedinjene Kraljevine zatražilo se da izračuna je li zbog neobračunavanja PDV-a na cestarine uplaćivala manji iznos vlastitih sredstava koja proizlaze iz PDV-a (u daljnjem tekstu: „vlastita sredstva na temelju PDV-a”) za financijske godine 1984., 1985. i 1986. te da, u slučaju manjka, stavi odgovarajuće iznose na raspolaganje Komisiji.
- 17 Takvi izračuni nisu zaprimljeni kao odgovor na taj dopis.
- 18 Pismom opomene od 31. siječnja 1989. Komisija je započela postupak na temelju članka 169. Ugovora. U tom je pismu Komisija, između ostalog, zatražila od vlasti Ujedinjene Kraljevine da naprave potrebne izračune kako bi se utvrdio iznos vlastitih sredstava na temelju PDV-a koji nije plaćen za financijske godine od 1984. do 1986. te da joj se ti iznosi uplate sa zateznom kamatom od 31. ožujka 1988. Komisija je također zatražila da se za godine nakon 1986. naprave potrebni izračuni kako bi se utvrdio iznos vlastitih sredstava koji dopijeva svake godine, kao i da joj se ti iznosi stave na raspolaganje prvog radnog dana mjeseca kolovoza sljedeće godine, uz, prema potrebi, zateznu kamatu.
- 19 U odgovoru od 23. ožujka 1989. vlasti Ujedinjene Kraljevine izjavile su da su smatrale da su sporne transakcije izuzete iz PDV-a na temelju članka 4. stavka 5. Direktive.
- 20 Budući da taj odgovor nije smatrala zadovoljavajućim, Komisija je u obrazloženom mišljenju od 10. kolovoza 1989. spomenutom u točki 14. ove presude tvrdila i da se Ujedinjena Kraljevina nije uskladila s pravilima Zajednice koja se odnose na vlastita sredstva.
- 21 Budući da objašnjenja Ujedinjene Kraljevine, sadržana u dopisu od 8. prosinca 1989., spomenuta u točki 15. ove presude, nije smatrala zadovoljavajućima ni u pogledu tvrdnje o povredi Šeste direktive ni u pogledu neusklađenosti s pravilima Zajednice o vlastitim sredstvima, Komisija je podnijela ovaj zahtjev.

Dopuštenost

- 22 Ujedinjena Kraljevina ističe da je predsudska faza ovog postupka trajala dulje od 10 godina, a približno 8 godina trajalo je razdoblje između odgovora Ujedinjene Kraljevine na obrazloženo mišljenje i podnošenja tužbe.

- 23 Radi se o pretjerano dugom razdoblju, posebno s obzirom na činjenicu da Komisija zahtijeva ne samo da Sud utvrdi da Ujedinjena Kraljevina nije ispunila svoje obveze prema Šestoj direktivi, već i plaćanje doprinosa vlastitim sredstvima na temelju PDV-a od financijske godine 1984. zajedno sa zateznom kamatom.
- 24 Sukladno tomu, Ujedinjena Kraljevina smatra da Sud treba proglašiti zahtjev nedopuštenim jer se on odnosi na odlučivanje u pogledu razdoblja prije presude.
- 25 S tim u vezi vlada Ujedinjene Kraljevine podsjeća da je Sud u prošlosti smatrao da se pretjerano dugim trajanjem predsudskog postupka određenog člankom 169. mogu kršiti prava obrane zbog čega je opravdano pozivanje na nedopuštenost (presuda od 16. svibnja 1991., Komisija/Nizozemska, C-96/89, Zb. str. I-2461., t. 16.). Nadalje, šteta koja bi nastala za Ujedinjenu Kraljevinu zbog postupanja Komisije ako bi zahtjev te institucije bio uspješan, bila bi velika i ta ju država članica ne bi mogla spriječiti (vidjeti, na primjer, gore navedenu presudu od 16. svibnja 1991. Komisija/Nizozemska, t. 17.).
- 26 Kao prvo, vlastita sredstva koja se potražuju puno su većeg iznosa nego što bi bila da je postupak pokrenut u razumnom roku. Kao drugo, Ujedinjena Kraljevina nije imala mogućnost retroaktivnog povrata PDV-a, što bi bilo nužno da se nadoknadi manjak ili da se povrati PDV od korisnika cesta koji su trebali plaćati taj PDV na cestarine od 1984. To bi stoga imalo za posljedicu opterećenje za Ministarstvo financija. Treće, Ujedinjena Kraljevina suočena je sa znatnim iznosom zateznih kamata koje su se u velikoj mjeri mogle izbjeći da je postupak pokrenut u razumnom roku. Četvrto, zbog potrebe za pravnom sigurnošću i imajući u vidu dugu šutnju Komisije, bilo bi nepošteno podnijeti zahtjev kojim se želi postići takav ishod u ovom postupku. Konačno, izračun odgovarajućih vlastitih sredstava ovisio bi o nepreciznim pretpostavkama koje nije moguće u potpunosti provjeriti.
- 27 Podredno, Ujedinjena Kraljevina ističe da ako odbaci njezine tvrdnje u pogledu dopuštenosti i merituma, Sud treba pravodobno ograničiti učinke svoje presude na način da Ujedinjena Kraljevina ne bude odgovorna za posljedice, posebno financijske, prošlog neispunjavanja svojih obveza jer nije naplaćivala PDV-na cestarine.
- 28 Prije svega valja podsjetiti da se u skladu sa sudskom praksom Suda pravila članka 169. Ugovora moraju primjenjivati bez obveze Komisije da djeluje u točno određenom roku, iz te iste sudske prakse proizlazi da u određenim situacijama predugo trajanje predsudskog postupka, propisano člankom 169., otežava dotičnoj državi članici pobijanje argumenata Komisije, zbog čega se mogu povrijediti prava obrane (gore navedena presuda od 16. svibnja 1991., C-96/89, Komisija/Nizozemska, t. 15. i 16.).
- 29 Međutim, u ovom predmetu vlada Ujedinjene Kraljevine nije dokazala ili barem istaknula da je neželjena duljina postupka utjecala na način na koji je organizirala svoju obranu.
- 30 Osim toga, kako je Komisija objasnila na raspravi na kojoj nije bilo proturječnih mišljenja, između ostalog, Francuska Republika zatražila je da se odgodi odluka o pokretanju postupka protiv nje kako bi se omogućilo preispitivanje sustava PDV-a koji se primjenjuje na tunel ispod Engleskog kanala. Prema objašnjenju koje je dala Komisija stoga je nastalo kašnjenje u pokretanju postupaka protiv različitih država članica kako bi

se osigurao isti pristup u svim slučajevima. Pri tomu, diskrecijsko pravo koje ima na temelju članka 169. Ugovora Komisija nije ostvarila suprotno Ugovoru.

- 31 Konačno, vlada Ujedinjene Kraljevine mogla je izbjeći negativne financijske posljedice na koje se poziva tako da je Komisiji stavila na raspolaganje iznos koji se potražuje, uz iskazivanje zadržke u pogledu valjanosti argumenata te institucije (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu od 16. svibnja 1991., Komisija/Nizozemska, t. 17.).
- 32 U takvim okolnostima zahtjev vlade Ujedinjene Kraljevine da se ovaj zahtjev proglašeni nedopuštenim jer se odnosi na razdoblje prije presude valja odbiti.
- 33 Podredni zahtjev vlade Ujedinjene Kraljevine da se ograniče vremenski učinci presude pretpostavlja utvrđenje povrede obveze kao što tvrdi Komisija. Stoga prije odlučivanja o pitanju ograničenja vremenskih učinaka presude valja razmotriti meritum zahtjeva.

Meritum

- 34 U svojem zahtjevu Komisija tvrdi, kao prvo, da se Ujedinjena Kraljevina nije uskladila s odredbama Šeste direktive jer nije obračunavala PDV na cestarine naplaćene kao naknada za uporabu cesta i mostova s naplatom cestarine, te, kao drugo, da je prekršila pravila koja se odnose na sustav vlastitih sredstava Zajednice jer nije uplatila u proračun Zajednice vlastita sredstva koja se temelje na PDV-u u vezi s iznosima koji su trebali biti naplaćeni po osnovi PDV-a na te cestarine.

Prvi prigovor

- 35 Komisija iznosi da je osiguravanje pristupa cestovnoj infrastrukturi nakon korisnikova plaćanja cestarine gospodarska djelatnost u smislu članaka 2. i 4. Šeste direktive. Ta se djelatnost mora smatrati uslugom koju porezni obveznik pruža u okviru iskorištavanja imovine u svrhu trajnog ostvarivanja prihoda, u smislu članka 4. stavaka 1. i 2. Šeste direktive.
- 36 Činjenica da tu djelatnost prema posebnim pravilima obavljaju javni ili privatni operateri, kao što je to slučaj u Ujedinjenoj Kraljevini, ne izuzima, prema mišljenju Komisije, dotične transakcije iz područja primjene Šeste direktive.
- 37 U tom pogledu Komisija ističe da se prema članku 4. stavku 5. prvom podstavku Šeste direktive javnopravna tijela ne smatraju poreznim obveznicima samo za djelatnosti ili transakcije u kojima sudjeluju kao tijela javne vlasti. Sporna djelatnost ne pripada u tu kategoriju jer nije jedna od temeljnih odgovornosti tijela javne vlasti koja se ni u kojem slučaju ne može delegirati na privatna tijela, imajući u vidu da tumačenje pravila o tome da javnopravna tijela nisu porezni obveznici mora biti strogo.
- 38 Nadalje, izuzeće navedeno u prethodnom stavku može se, u svakom slučaju, primijeniti samo ako spornu djelatnost obavlja javnopravno tijelo.
- 39 Odmah na početku valja primijetiti da se Šestom direktivom određuje vrlo široko područje primjene PDV-a jer se u oporezive transakcije definirane člankom 2. uključuju ne samo uvoz dobara, nego i isporuka dobara ili pružanje usluga uz naknadu na državnom području i jer je porezni obveznik iz članka 4. stavka 1. definiran kao svaka

osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost, bez obzira na svrhu ili rezultate obavljanja te djelatnosti (presuda od 26. ožujka 1987. Komisija/Nizozemska, 235/85, Zb., str. 1471., t. 6.).

- 40 Gospodarske djelatnosti definirane su u članku 4. stavku 2. Šeste direktive kao sve djelatnosti proizvođača, trgovca ili pružatelja usluge. Gospodarskom djelatnošću smatra posebno se smatra iskorištavanje materijalne ili nematerijalne imovine u svrhu trajnog ostvarivanja prihoda.
- 41 Analiza tih definicija pokazuje da je područje primjene pojma gospodarske djelatnosti vrlo široko te da taj pojam ima objektivni karakter, u smislu da se djelatnost promatra sama po sebi, ne uzimajući u obzir njezinu svrhu ili rezultate (gore navedena presuda od 26. ožujka 1987. Komisija/Nizozemska, 235/85, t. 8.).
- 42 U pogledu područja primjene pojma gospodarske djelatnosti, valja ustvrditi da u osiguravanju pristupa cestovnoj infrastrukturi uz naknadu operatori u Ujedinjenoj Kraljevini obavljaju gospodarsku djelatnost u smislu Šeste direktive.
- 43 S obzirom na objektivni karakter pojma gospodarske djelatnosti, činjenica da se djelatnost iz prethodne točke sastoji od obavljanja funkcija koje su propisane i uređene zakonom u javnom interesu, nije relevantna. Naime, u članku 6. Šeste direktive izričito je predviđeno da se na određene djelatnosti koje se obavljaju u skladu sa zakonom primjenjuje sustav PDV-a (gore navedena presuda od 26. ožujka 1987. Komisija/Nizozemska, 235/85, t. 10.).
- 44 Također valja podsjetiti da prema sudskoj praksi Suda (vidjeti osobito presudu od 8. ožujka 1988., *Apple and Pear Development Council*, 102/86, Zb., str. 1443., t. 12. i od 16. listopada 1987. *Fillibeck*, C-258/95, Zb., str. I-5577., t. 12.), pojam pružanja usluga uz naknadu u smislu članka 2. stavka 1. Šeste direktive zahtijeva postojanje izravne veze između pružene usluge i primljene protuvrijednosti.
- 45 Kao što je Komisija ispravno utvrdila, osiguravanje pristupa cestovnoj infrastrukturi uz plaćanje cestarine odgovara toj definiciji. Uvjet za upotrebu cestovne infrastrukture jest plaćanje cestarine, čiji iznos između ostalog ovisi o kategoriji vozila koje se upotrebljava i o prijedenoj udaljenosti. Stoga postoji izravna i nužna veza između pružene usluge i primljene novčane protuvrijednosti.
- 46 U skladu s navedenim, osiguravanje pristupa cestovnoj infrastrukturi uz plaćanje cestarine pružanje jest usluga uz naknadu u smislu članka 2. stavka 1. Šeste direktive.
- 47 Stoga valja utvrditi imaju li što se tiče djelatnosti osiguravanja pristupa cestovnoj infrastrukturi uz plaćanje cestarine dotični operatori pravo na izuzeće predviđeno člankom 4. stavkom 5. Šeste direktive, kao što tvrdi vlada Ujedinjene Kraljevine .
- 48 U prvom stavku tog članka predviđeno je da se javnopravna tijela ne smatraju poreznim obveznicima za djelatnosti ili transakcije u kojima sudjeluju kao tijela javne vlasti.
- 49 Kao što je Sud u nekoliko navrata utvrdio, iz te odredbe proizlazi da, kada se taj tekst analizira u svjetlu ciljeva direktive, dva uvjeta moraju biti kumulativno ispunjena kako bi se primijenilo izuzeće: djelatnost mora obavljati javnopravno tijelo i to tijelo koje djeluje

kao tijelo javne vlasti (vidjeti posebno presudu od 25. srpnja 1991. Ayuntamiento de Sevilla, C-202/90, Zb., str. I-4247., t. 18.).

- 50 U pogledu ovog drugog uvjeta, iz ustaljene prakse Suda (presude od 17. listopada 1989. Comune di Carpaneto Piacentino i drugi, 231/87 i 129/88, Zb., str. 3233., t. 16., od 15. svibnja 1990. Comune di Carpaneto Piacentino i drugi, C-4/89, Zb., str. I-1869., t. 8. i od 6. veljače 1997. Marktgemeinde Welden, C-247/95, Zb., str. I-779., t. 17.) proizlazi da djelatnosti koje tijelo obavlja u svojstvu tijela javne vlasti u smislu članka 4. stavka 5. prvog stavka Šeste direktive jesu one u kojima sudjeluju javnopravna tijela prema posebnom pravnom režimu koji se na njih primjenjuje i ne uključuju one djelatnosti u kojima ona sudjeluju pod istim pravnim uvjetima koji se primjenjuju na privatne gospodarske subjekte.
- 51 U svjetlu te sudske prakse, argument Komisije (vidjeti točku 37. ove presude) prema kojem neko tijelo djeluje kao tijelo javne vlasti samo za djelatnosti obuhvaćene definicijom tijela javne vlasti u strogom značenju tog pojma, koja ne uključuje osiguravanje pristupa cestama uz plaćanje cestarine, valja odbiti.
- 52 Komisija, čiji pravni argument Sud stoga nije prihvatio, nije utvrdila niti je pokušala utvrditi da u ovom predmetu dotični gospodarski subjekti posluju pod istim uvjetima kao i privatni gospodarski subjekti u smislu sudske prakse Suda. Za razliku od toga, Ujedinjena Kraljevina potrudila se dokazati da spornu djelatnost obavljaju gospodarski subjekti pod posebnim pravnim režimom koji je na njih primjenjiv u smislu iste sudske prakse.
- 53 Slijedom toga, valja ustvrditi da Komisija nije predočila Sudu potreban dokaz o postojanju navodne povrede obveze u pogledu uvjeta koji se odnosi na sudjelovanje u djelatnosti u svojstvu tijela javne vlasti.
- 54 Međutim, kao što se ističe i u točki 49. ove presude, da bi se ostvario status neoporezivosti koji je predviđen člankom 4. stavkom 5. Šeste direktive pretpostavlja se ne samo da se djelatnost obavlja u svojstvu tijela javne vlasti, nego i da to tijelo bude javnopravno tijelo.
- 55 U tom pogledu Sud je smatrao da se djelatnost u kojoj sudjeluje pojedinac ne isključuje iz područja primjene PDV-a samo zbog toga što se sastoji od obavljanja aktivnosti koje potpadaju pod ovlasti tijela javne vlasti (gore navedene presude od 26. ožujka 1987. Komisija/Nizozemska, 235/85, t. 21. i Ayuntamiento de Sevilla, t. 19.). Sud je u točki 20. ove posljednje presude smatrao da u slučaju da djelatnost naplate poreza zajednica povjeri neovisnoj trećoj strani, izuzeće od PDV-a iz članka 4. stavka 5. Šeste direktive nije primjenjivo. Jednako tako, Sud je u točki 22. gore navedene presude od 26. ožujka 1987. Komisija/Nizozemska smatrao da se izuzeće iz članka 4. stavka 5. Šeste direktive ne može primjenjivati na javne bilježnike i sudske izvršitelje čak i da se pretpostavi da kad izvršavaju svoje javne funkcije u Nizozemskoj, izvršavaju ovlasti tijela javne vlasti, zbog toga što ne sudjeluju u tim djelatnostima u svojstvu javnopravnog tijela jer nisu dio javne uprave, već u svojstvu osoba koje samostalno obavljaju gospodarsku djelatnost u okviru slobodnog zanimanja.
- 56 U ovom je predmetu nesporno da u Ujedinjenoj Kraljevini djelatnost osiguravanja pristupa cestovnoj infrastrukturi uz plaćanje cestarine ne obavlja, u određenim

slučajevima, javnopravno tijelo, već gospodarski subjekti na koje se primjenjuje privatno pravo. U takvim slučajevima izuzeće navedeno u članku 4. stavku 5. Šeste direktive nije primjenjivo.

- 57 Sukladno tomu, prvi tužbeni razlog Komisije mora se odbiti jer se odnosi na slučaj kada djelatnost osiguravanja pristupa cestama u Ujedinjenoj Kraljevini obavlja javnopravno tijelo.
- 58 Međutim, vlada Ujedinjene Kraljevine smatra da je osiguravanje pristupa cestovnoj infrastrukturi uz plaćanje cestarine „iznajmljivanje nepokretne imovine” u smislu članka 13. stavka B. točke (b) Šeste direktive i da je, kao takvo, izuzeto iz PDV-a prema toj odredbi.
- 59 Široko tumačenje pojma iznajmljivanja u smislu članka 13. stavka B. točke (b) Šeste direktive podupire činjenica da se iz popisa isključenja iz opsega izuzeća iz tog članka može zaključiti da su kratkoročne transakcije, kao što je uporaba hotelske sobe za jednu noć ili iznajmljivanje mjesta za parkiranje vozila, na prvi pogled, obuhvaćene definicijom leasinga ili iznajmljivanja.
- 60 Prema vladi Ujedinjene Kraljevine, budući da je PDV porez na isporuku dobara i pružanje usluga, postavlja se pitanje što je primarno dobiveno u zamjenu za plaćenu protuvrijednost. Ako je pravo na uporabu zemljišta akcesorno u odnosu na isporučenu uslugu, oporeziva transakcija postoji. Međutim, u slučaju plaćanja cestarine glavna ostvarena korist jest pravo na uporabu ceste s naplatom cestarine, pa je stoga ta transakcija obuhvaćena izuzećem iz članka 13. stavka B. točke (b).
- 61 Suprotno tvrdnji Komisije, pojmovi „leasing” i „iznajmljivanje”, kao što se upotrebljavaju u članku 13. stavku B. točki (b) Šeste direktive ne podrazumijevaju pravo isključive uporabe ni utvrđeno trajanje prava na uporabu dotičnih dobara. Svako drukčije tumačenje nije u skladu s člankom 13. stavkom B. točkom (b) podtočkom 2., iz koje je jasno da je iznajmljivanje mjesta za parkiranje vozila na prvi pogled leasing ili iznajmljivanje u smislu te odredbe. Ugovor ovakve vrste ne podrazumijeva isključivu uporabu parkirališta, a ni određenog mjesta na parkiralištu.
- 62 Vlada tuženik pojasnila je da su se privatne cestarine uvijek tretirale u Ujedinjenoj Kraljevini kao naknada za dobivanje dozvole za prolazak preko zemljišta, uz izuzeće od PDV-a na temelju članka 13. stavka B. točke (b), pri čemu osoba koja daje dozvolu pristaje na utvrđeno i sporazumno uplitanje u njezina prava u odnosu na zemljište. Pravna analiza dozvole za prelazak preko zemljišta ne razlikuje se, za potrebe PDV-a, od analize dozvole za smještaj u hotelskoj sobi ili za iznajmljivanje kuće za stanovanje.
- 63 Valja primijetiti na početku da prema ustaljenoj sudskoj praksi izuzeća iz članka 13. Šeste direktive imaju vlastito neovisno značenje u pravu Zajednice (vidjeti posebno presude od 15. lipnja 1989., *Stichting Uitvoering Financiële Acties*, 348/87, Zb., str. 1737., t. 11., od 11. kolovoza 1995. *Bulthuis-Griffioen*, C-453/93, Zb., str. I-2341., t. 18. i od 5. srpnja 1997. *SDC*, C-2/95, Zb., str. I-3017., t. 21.). Stoga moraju imati definiciju Zajednice.
- 64 Isto je tako ustaljena sudska praksa da pojmove koji se upotrebljavaju za određivanje izuzeća iz članka 13. Šeste direktive treba tumačiti strogo jer se radi o iznimkama od

općeg načela da se PDV obračunava na sve usluge koje porezni obveznik pruža uz naknadu (vidjeti osobito gore navedene presude Stichting Uitvoering Financiële Acties, t. 13., Bulthuis-Griffioen, t. 19., SDC, t. 20. i od 7. rujna 1999. Gregg, C-216/97, Zb., str. I-4947., t. 12.).

- 65 U tom pogledu valja primijetiti da tekst članka 13. stavka B. točke (b) Šeste direktive ne pojašnjava područje primjene pojmova „leasing” ili „iznajmljivanje nepokretne imovine”.
- 66 Definicija pojma „iznajmljivanje nepokretne imovine” u smislu te odredbe zasigurno je u nekim aspektima šira od one iz različitih nacionalnih prava. Na primjer, kako bi se isključio iz izuzeća, u članku se navodi ugovor o hotelskoj sobi („pružanje smještaja, [...] u hotelskom sektoru”), koji se, s obzirom na izniman značaj usluga koje pruža hotelijer i kontrolu koju zadržava nad prostorijama kojima se koriste klijenti, u nekim nacionalnim pravima ne smatra ugovorom o iznajmljivanju.
- 67 Međutim, ne uzimajući u obzir posebne slučajeve izričito navedene u članku 13. stavku B. točki (b) Šeste direktive, pojam „iznajmljivanje nepokretne imovine” mora biti predmet strogog tumačenja. Kao što je navedeno u točki 64. ove presude, to je izuzeće od općih pravila o PDV-u sadržanih u toj direktivi.
- 68 U skladu s time, za taj se pojam ne može smatrati da obuhvaća ugovore u kojima se, kao u ovom slučaju, stranke nisu usuglasile o bilo kakvom trajanju prava uživanja nepokretne imovine, što je nužan element ugovora o najmu.
- 69 U slučaju osiguravanja pristupa cestovnoj infrastrukturi ono što zapravo zanima korisnika jest mogućnost koja mu se nudi da mu određeno putovanje bude brzo i sigurnije. Trajanje uporabe cestovne infrastrukture stranke ne uzimaju u obzir, posebno ne pri utvrđivanju cijene.
- 70 U svjetlu svih prethodnih razmatranja, valja utvrditi da zbog toga što PDV na cestarine naplaćene za uporabu cestovne infrastrukture s naplatom i mostova s naplatom kao naknadu za usluge pružene korisnicima nije obračunala kada tu uslugu ne pruža javnopravno tijelo u smislu članka 4. stavka 5. Šeste direktive, Ujedinjena Kraljevina nije ispunila svoje obveze prema člancima 2. i 4. te Direktive.

Drugi prigovor

71. Komisija podsjeća da su pravila Zajednice o ubiranju vlastitih sredstava na temelju PDV-a sadržana u Uredbi br. 1553/89, koja je s učinkom od 1. siječnja 1989. zamijenila Uredbu Vijeća br. 2892/77, kako je izmijenjena.
- 72 U tom pogledu ona naglašava da ako porezni obveznik obavlja transakcije obuhvaćene člancima 2. i 4. Šeste direktive, krajnji potrošač tih isporučenih dobara ili pruženih usluga obveznik je PDV-a, a odredbe koje se odnose na plaćanje vlastitih sredstava na temelju PDV-a na odgovarajući se način primjenjuju na državu članicu u kojoj je naplaćen PDV.
- 73 Komisija tvrdi da ako je došlo do povrede Šeste direktive i ako je osnovica za određivanje vlastitih sredstava na temelju PDV-a zbog toga smanjena, u njezinu korist

treba knjižiti iznos vlastitih sredstava koji se može pripisati porezu koji je trebao biti naplaćen ili će pretrpjeti financijsku štetu koja se mora nadoknaditi doprinosom na temelju bruto domaćeg proizvoda. Ta povreda dakle uzrokuje financijsku štetu za druge države članice i time narušava načelo jednakosti.

- 74 U pogledu zateznih kamata Komisija podsjeća da je Sud smatrao da se zatezne kamate iz članka 11. Uredbe br. 1552/89 plaćaju za „svako kašnjenje”, bez obzira na razlog kašnjenja u knjiženju na račun Komisije (vidjeti na primjer presudu od 22. veljače 1989. Komisija/Italija, 54/87, Zb., str. 385., t. 12.).
- 75 Komisija smatra da je vladi Ujedinjene Kraljevine dala dovoljno vremena za prestanak povrede te da joj je skrenula pozornost na činjenicu da treba platiti zateznu kamatu na iznose vlastitih sredstava koja se temelje na PDV-u, a koja Ujedinjena Kraljevina nije platila zbog toga što nije obračunavala PDV na cestarine.
- 76 Valja podsjetiti da se, na temelju članka 1. Uredbe br. 1553/89, vlastita sredstva koja se temelje na PDV-u izračunavaju primjenom jedinstvene stope na osnovicu utvrđenu u skladu s tom uredbom te da se prema članku 2. stavku 1. Uredbe ta osnovica utvrđuje u odnosu na oporezive transakcije iz članka 2. Šeste direktive.
- 77 Budući da se u Ujedinjenoj Kraljevini PDV nije obračunavao na cestarine koje su naplaćene kao naknada za uporabu određene cestovne infrastrukture, odgovarajući iznosi nisu bili uzeti u obzir pri utvrđivanju osnovice za vlastita sredstva koja se temelje na PDV-u, čime je Ujedinjena Kraljevina u istoj mjeri prekršila i pravila koja se odnose na sustav vlastitih sredstava Zajednice.
- 78 Nadalje, zatezna kamata koju potražuje Komisija temelji se na članku 11. Uredbe br. 1552/89. Kao što je Komisija ispravno podsjetila, zatezna kamata plaća se bez obzira na razlog kašnjenja u knjiženju na račun Komisije (vidjeti posebno gore navedenu presudu Komisija/Italija, t. 12.).
- 79 Međutim, valja razmotriti je li na opseg obveze Ujedinjene Kraljevine da izvrši retroaktivna plaćanja, prema pravilima koja se odnose na vlastita sredstva Zajednice, utjecala činjenica da je prošlo više od sedam godina od dostavljanja obrazloženog mišljenja i podnošenja ove tužbe.
- 80 Unatoč tomu što ne postoji rok zastare za naplatu PDV-a ni u Šestoj direktivi (presuda od 19. studenoga 1998. SFI, C-85/97, Zb., str. I-7447., t. 25.) ni u zakonodavstvu koje se odnosi na vlastita sredstva Zajednice, temeljni zahtjev pravne sigurnosti može sprečavati Komisiju da u okviru postupka zbog povrede obveze u kojem se zahtijeva retroaktivno plaćanje vlastitih sredstava odugovlači s donošenjem odluke o pokretanju postupka (vidjeti, *mutatis mutandis*, presudu od 14. srpnja 1972. ACNA/Komisija, 57/69, Zb., str. 933., t. 32.).
- 81 U tom pogledu valja imati na umu da, u skladu s člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 1553/89, države članice moraju Komisiji poslati izvješće o ukupnom iznosu osnovice sredstava PDV-a, na koju se primjenjuje jedinstvena stopa iz članka 1., za proteklu kalendarsku godinu, kako bi se utvrdila vlastita sredstva na temelju PDV-a.

- 82 Prema članku 9. stavku 1. Uredbe br. 1553/89, svaki ispravak, iz bilo kojeg razloga, izvješća iz članka 7. stavka 1. za prethodne financijske godine provodi se u dogovoru između Komisije i dotične države članice. Ako država članica nije suglasna, Komisija nakon ponovnog razmatranja predmeta poduzima sve mjere koje smatra potrebnima za pravilnu primjenu te Uredbe.
- 83 U članku 9. stavku 2. te Uredbe predviđeno je sljedeće:
- „Nakon 31. srpnja četvrte godine od dotične financijske godine ne mogu se izvršavati ispravci godišnjih izvješća navedeni u članku 7. stavku 1., osim ako se ne odnose na pitanja prethodno najavljena od Komisije ili dotične države članice.”
- 84 Ta se odredba ne odnosi na situaciju u kojoj je započet postupak zbog povrede obveze na temelju članka 169. Ugovora, već odražava zahtjeve koji se odnose na pravnu sigurnost u proračunskim pitanjima, tako što se isključuje svaki ispravak nakon što su protekle četiri proračunske godine.
- 85 Jasno je da ista ta razmatranja povezana s pravnom sigurnošću opravdavaju primjenu, po analogiji, pravila utvrđenog tom odredbom kada Komisija odluči započeti postupak zbog povrede obveze kako bi ishodila retroaktivno plaćanje vlastitih sredstava na temelju PDV-a.
- 86 Sukladno tomu, ako nije podnijela takav zahtjev do 21. listopada 1997., Komisija može tražiti retroaktivno plaćanje vlastitih sredstava na temelju PDV-a sa zateznom kamatom samo od proračunske godine 1994.
- 87 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, valja ustvrditi da budući da nije stavila na raspolaganje Komisiji kao vlastita sredstva koja se temelje na PDV-u iznose koji odgovaraju PDV-u koji se trebao obračunati na cestarine naplaćene za uporabu cesta i mostova s naplatom cestarine, zajedno sa zateznom kamatom, Ujedinjena Kraljevina nije ispunila obveze koje ima na temelju uredbi 1553/89 i 1552/89.

Ograničenje učinaka presude

- 88 Vlada Ujedinjene Kraljevine smatra da ako Sud prihvati tvrdnje Komisije, svako utvrđivanje povrede obveze mora imati učinak samo za budućnost.
- 89 Kao prvo, ništa ne sprečava Sud da uvede vremensko ograničenje učinaka presude o povredi obveze, budući da je mogućnost određivanja područja primjene presude, izričito navedena u članku 174. Ugovora o EZ-u (koji je postao članak 231. UEZ-a) s obzirom na tužbe za poništenje akta, već priznata u vezi s presudama na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u (koji je postao članak 234. UEZ-a).
- 90 Kao drugo, uvjeti za takvo ograničenje ovdje su zadovoljeni. Presudom o povredi obveze koja stupa na snagu prije datuma njezina izricanja zahtijevalo bi se od Ujedinjene Kraljevine da Komisiji plati znatan iznos sa zateznim kamatom, koji bi se trebao osigurati iz njezinih općih sredstava, jer novac nije mogao biti naplaćen od osoba koje su koristile ceste i tunele s plaćanjem cestarine za vrijeme spornog razdoblja. Te su posljedice postale znatno ozbiljnije zbog dugog razdoblja neaktivnosti Komisije nakon odgovora Ujedinjene Kraljevine na obrazloženo mišljenje, na temelju čega je Ujedinjena

Kraljevina također imala pravo zaključiti da su argumenti koje je iznijela protiv obrazloženog mišljenja prihvaćeni kao da ispravno iskazuju pravno stajalište ili da, u najmanju ruku, Komisija neće protiv nje pokrenuti postupak zbog navodne povrede. Dakle, to što PDV nije obračunat na cestarine u Ujedinjenoj Kraljevini bilo je u dobroj vjeri i na temelju iskrenog i u potpunosti razumnog tumačenja relevantnih pravila na koje je za vrijeme predsudskog postupka Ujedinjena Kraljevina skrenula pozornost Komisije. U tom se pogledu Ujedinjena Kraljevina poziva na načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. Konačno, izračun vlastitih sredstava o kojima je ovdje riječ ovisio bi o nepreciznim pretpostavkama koje nije moguće u potpunosti provjeriti.

- 91 Valja podsjetiti da je ograničavanje učinaka presude o tumačenju zaista iznimka. Sud je pribjegavao tom rješenju samo u vrlo jasno određenim okolnostima, primjerice kada je postojala opasnost od teških ekonomskih učinaka koji bi osobito bili posljedica velikog broja pravnih odnosa nastalih u dobroj vjeri na temelju propisa za koji se smatralo da je valjano na snazi i kada se pokazalo da se pojedince i nacionalne vlasti navodilo na to da usvoje praksu koja nije u skladu s pravom Zajednice zbog objektivne i značajne nesigurnosti u pogledu dosega odredbi prava Zajednice, nesigurnosti kojoj je mogla pridonijeti i sama praksa koju su usvojile druge države članice ili Komisija (presuda od 11. kolovoza 1995. Roders i drugi, od C-367/93 do C-377/93, Zb. str. I-2229., t. 43.).
- 92 Čak i ako takva razmatranja mogu poslužiti kao opravdanje za ograničenje vremenskih učinaka presude na temelju članka 169. Ugovora, dovoljno je ustvrditi da u ovom predmetu vlasti Ujedinjene Kraljevine ne mogu isticati da ih se navodilo na to da usvoje praksu koja nije u skladu s pravom Zajednice zbog objektivne i značajne nesigurnosti u pogledu dosega odredbi prava Zajednice.
- 93 Ustvari, kao prvo, većina država članica u kojima se uporaba cestovne infrastrukture plaća obračunava PDV na naplaćene cestarine. Kao drugo, najkasnije od trenutka kada je započeo postupak zbog povrede obveze protiv Ujedinjene Kraljevine u kojem se točno navodi da izuzeće od PDV-a za cestarine nije u skladu s pravom Zajednice, ta je država članica trebala poduzeti mjere koje su potrebne za sprečavanje navodnih negativnih učinaka i poteškoća.
- 94 U tom pogledu, čak i ako se na prvi pogled čini da je razdoblje koje je proteklo od odgovora Ujedinjene Kraljevine na obrazloženo mišljenje i podnošenja ovog zahtjeva neuobičajeno dugo, ne navodi se da je tijekom tog vremena Komisija iskazala namjeru prekida postupka zbog povrede obveze. Upravo suprotno, kao što je Komisija istaknula na raspravi pred Sudom, na kojoj nije bilo proturječnih mišljenja, ta je institucija svake godine potraživala sporna vlastita sredstva od država članica koje na cestarine naplaćene za uporabu cestovne infrastrukture nisu obračunavale PDV.
- 95 Konačno, Ujedinjena Kraljevina mogla je izbjeći posljedice kašnjenja koje se može pripisati Komisiji tako da je obračunavala i stavljala na raspolaganje Komisiji iznose koji se potražuju (vidjeti osobito u tom smislu gore navedenu presudu od 16. svibnja 1991., Komisija/Nizozemska, t. 39.).
- 96 Zahtjev Ujedinjene Kraljevine da učinci ove presude budu ograničeni stoga valja odbiti.

Troškovi

97 U skladu s člankom 69. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku, dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je Komisija podnijela zahtjev da Ujedinjena Kraljevina snosi troškove i da ista u bitnom nije uspjela u postupku, Ujedinjenoj Kraljevini valja naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog,

SUD,

proglašava i presuđuje:

- 1. Zbog toga što na cestarine naplaćene za uporabu cestovne infrastrukture i mostova s naplatom kao naknadu za usluge pružene korisnicima nije obračunavala porez na dodanu vrijednost kada tu uslugu ne pruža javnopravno tijelo u smislu članka 4. stavka 5. Šeste direktive 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje te zbog toga što Komisiji Europskih zajednica nije stavila na raspolaganje, kao vlastita sredstva koja proizlaze iz poreza na dodanu vrijednost, iznose koji odgovaraju porezu koji se trebao obračunati na te cestarine, zajedno sa zateznom kamatom, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 2. i 4. te direktive, Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1553/89 od 29. svibnja 1989. o konačnom jedinstvenom režimu ubiranja vlastitih sredstava koja proizlaze iz poreza na dodanu vrijednost i Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1552/89 od 29. svibnja 1989. o provedbi Odluke 88/376/EEZ, Euratom o vlastitim sredstvima Zajednice.**
- 2 Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 12. rujna 2000.

[Potpisi]

* Jezik postupka: engleski